

FIATALOK ORSZÁGÚTJÁN

AZ EVANGÉLIKUS IFJÚ ÉRTELMISÉG
FOLYÓIRATA.

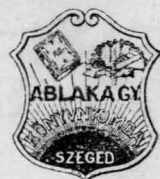
I. évfolyam.

1937.

2. szám.

TARTALOM: *A mi szolgálatunk.* Dr. Sztrokay Tibor. — *Krisztus fel-
támadott.* Scholtz László. — *Az ifjúság újjászületése.* Dezséry László. —
Öregek — fiatalok. Alpár Sándor. — *Egy eperjesi vértanú üzenete a
magyar ev. ifjúságnak.* Egyed Aladár. — *Helyzetképek: Ausztria.*
D. Kapi Béla. — *Aranyszemek.* Dr. Benkő László. — *Számok az egye-
temi ifjúság életéből.* Dr. Urbán János. — *Elsőévesek.* Wiszkidenszky
Gusztáv. — *Szemtől-szembe.* (Regisztrátor). — *Szép írások.* Bálint
Géza, — Kemény Péter, — vitéz Zerinváry Szilárd. — *Szemle.* — *Hírek.*
Egyesületi élet.

53.

FIATALOK ORSZÁGÚTJÁN

AZ EVANGÉLIKUS IFJÚ ÉRTELMSÉG FOLYÓIRATA.

A debreceni, pécsi, szegedi Egyetemi Luther Szövetségek, a miskolci Akadémiai Ifjúsági Luther Szövetség és a soproni Hittudománykari Ifjúsági Kör hivatalos lapja.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Budapest, IX., Mester-u. 34. földszint 4.

Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. SZTROKAY TIBOR.

Szerkesztő bizottság:

Dr. Benkő László, Dezséry László, Grünvalszky Károly, Keken András,
Mórocz Sándor, dr. Urbán János.

Vidéki szerkesztők:

Debrecen: Szondy László, *Keszthely:* Bázler Béla, *Miskolc:* Bidner Ákos,
Pécs: Klenner Ferenc, *Sopron:* Wágner Vilmos, *Szeged:* vitéz Zerinváry Szilárd.

Megjelenik minden hó közepén.

Előfizetési ár egész évre 3 pengő, egyes szám ára 40 fillér.

SZÓLUNK

A mi szolgálatunk

Folyóiratunk első száma helyén kiadott „alkalmi értesítő” után lapunk tulajdonképeni első száma kormányhatósági engedély alapján most jelenik meg. Kötelességünk ez alkalommal megjelölni lapunk szellemi irányát, programját és munkaterületét.

A „Református Élet” múlt év decemberében Kaposváron konferenciát rendezett, amelynek vezető gondolata: „Krisztus az országúton” volt. A konferencia első napján egy pécsi egyetemi hallgató szólásra emelkedett és kijelentette, hogy mást várt a konferenciától. Az ifjúság előtt ma sok komoly s a nemzet élő húsába vágó kérdés áll megoldatlanul: falu és város, tőke és munkásság, család, parasztság, elhelyezkedés, stb. és azt várta, hogy a konferencia ezekre fog feleletet adni. Ehelyett azonban inkább evangelizáló előadásokat hallott, pedig szerinte és ifjútársai szerint a mai idők inkább cselekvésre sürgetnek, mint elmélkedésre engednek időt.

A konferencia utolsó napján ugyanez az egyetemi hallgató újra szót kért és azt mondotta, hogy mindazokat a sürgősen megoldandó problémákat, amelyeket első felszólalásában említett, ma is elsődlegeseknek tartja, de a konferencia hatása alatt meggyőződött arról, hogy Krisztus és az evangélium nélkül megoldásokat várni nem lehet.

Amikor lapunk programját felvázoljuk, ezzel az egyetemi hallgatóval értünk teljesen egyet. Látjuk a sok sürgős megoldásra váró társadalmi, nemzeti és nemzetközi problémát, amelytől nemcsak az egyénnek és hazánknak, de mondhatni, az egész világnak boldogabb, tisztultabb jövője függ, de meg vagyunk győződve arról is, hogy ezeket az élő keresztyénység szelleme nélkül megoldani nem lehet.

Folyóiratunk a magyar evangélikus keresztyén értelmiségünk lapja. Ez már magában foglalja programunkat is: élő keresztyén szellemű nemzetvédelem és társadalmi munka.

Lapengedélyünk hitbuzgalmi és szépirodalmi jellegű folyóirat indítására szól. Ez a tény megszabja folyóiratunk irányát is.

1. Hogy a keresztyénység ellenségei ne emelhessék méltán azt a vádat, hogy a mai keresztyénység nem az, amit Krisztus hirdetett, hanem az, amelyik Krisztus követőinek hirdeti magát, célunk ifjú értelmiségünk belső vallási hitének és evangélikus öntudatának ápolása.

Zengő kilométerek

*Repül a vonat napfényverte sínen,
mint egy feketén száguldó vonó —
a villanykarók: hosszúra nyúlt skála,
felettük izzó fény-vonó remeg,
s mint acélhúros, óriás hegedűk
énekelnek a kilométerek.*

*A méterek: a széthullott akkordok
hosszú futammá tömörülnek össze
— ziháló, lázas aranyfény pereg —
a talpfákon, a szürke billentyűkön
nyikorgó, síró, rémült indulókat
muzsikálnak a kilométerek.*

*Az acélhúrok kormosan kacagnak,
vonaglanak a suhanó mezők,
a füst a hidak ivén hempereg —
örült ütemet vezényel a Nap,
s a Végtelenség titkos énekét
zengik a messzi kilométerek.*

*A szemafórok részegen nevetnek,
s a zsibbadt váltók fölött a vonó
röpül, csikorog, jajgat, sistereg —
a süvöltő szél skálázik a fákon,
kacag a füst és lázasan dalolnak
a zengő, zúgó kilométerek.*

ifj. vitéz Zerinváry Szilárd.

SZEMLE.

Van feltámadás (A Magyar Protestáns Diákszövetség 15 éves jubileumi évkönyve.)

A szándék, amely a kiadókat vezette, tiszteletreméltó. A magyar szellemi élet és a fiatalság vezetőinek írásaiban akarják bizonyítani, hogy van még magyar feltámadás. Ha ezt a meggyőződést a fiatalság köztudatába és életébe belé tudják vinni, máris missziót végeztek. A cikkek nagy része a megújulást. Sajnos azonban, ez a hit sokszor azt az erőt, mely új úton indítja meg a megújulást. Sajnos azonban, ez a hit sokszor csak az agyoncsépett frázis erejével hat, benső meggyőződés tüze nélkül. De tény az is, hogy a hivatottak írásaiból sugárzik az az erő, melynek mindnyájunk erejévé kell válnia. Ez pedig a megújult lélek mindig fiatalos ereje. Mert ma csak ez lát feladatokat és kiutakat, amelyek nélkül tényleg nincs feltámadás. Maga a feltámadás ténye pedig egyenesen odaütal bennünket a holtakat megelevenítő Isten erejére. A könyvnek is ez a célja: odaállítani a fiatalságot Isten színe elé. És a Protestáns Diákszövetség tartozik is minden munkájában ezt a küldetést teljesíteni.

(Mórocz Sándor.)

Illyés Gyula: Puszták népe. (Nyugat. — 1936.)

Napjaink divatja a szociográfia. Egyre-másra látnak napvilágot szociográfiai leírások, ismertetések. Ezek sorában jelentkezett Illyés Gyula a „Puszták népével“, a nagybirtokok pusztáin élő cselédség életének leírásával.

Csak hogy ez a szociográfia nem adatok felsorolása és tények száraz regisztrálása, nem kívülről való megközelítése a szegények életének, hanem olyan ember visszaemlékezései és élményei, aki maga is ebből a néposztályból származott, benne élt abban az életben és azt belülről mutatja meg nekünk kívülállóknak. A nyomort nem elképzeltetni akarja egyes kiragadott mozzanatokkal, hanem visszaemlékezik, elmondja, amit látott, átélt; és lefolyik előttünk a puszták népének élete a maga teljes valóságában: nyomorban, megfeszített munkában, olyan hihetetlen kiszolgáltatottságban, mely minden magyarságról alkotott fogalmunk ellenére alázatos, meghunyászkodó népet formált ebből az osztályból.

Valóságos regény ez a könyv, a nevezetesebb személyek — a szerző családja, ismerősei, — élesen kirajzolódva élnek az olvasóban mint regényalakok. Izgalmas regény maga a család élete, amint szívós küzdelemmel kapaszkodik fölfelé ebből az életből, ami a harmadik generációban sikerül is. Valóságos csodaként ott, ahol a vasúti hordárrá lett cselédfiú is megbámult mesehős.

De az író nem tud csak az emlékeknél, élményeknél maradni. Vitatkozik, védekezik, kérdéseket vet fel. Előveszi a földmunkástörvényt és végigrostálja. S vele együtt mi is. Kutatja népe multját, s amit ott talál, arról nem hallottunk a történelemben.

Mennyire elhalványul emellett minden más szociográfiai munka! Az „irodalom“, az életnek megjelenítése mindig több, mint a külső tudományos leírás, történelem, szociológia, statisztika. Hát még mikor nem kívülálló jeleníti meg, hanem aki benne élt maga is, belőlük származó költő.

A költők nálunk sohasem tudtak csak a maguk életének kifejezői lenni. Népünk sorsa nem engedte őket csak a maguk problémáival foglalkozni, kényszerítette őket a közösség égető kérdéseinek szószólóivá válni. — Mégis hová súlyosodtak problémáink, hogy a mai költőt ennek a könyvnek írására kényszerítették?

A könyv végén nincs megoldás a kérdésekre. Azzal az érzéssel akar elbocsátani, hogy itt égetően sürgős a cselekvés. Vajjon lesz-e tömeg, mely kiharcolja a megoldást?

Vargyas Lajos.

A szűz és a gödölye (Zilahy Lajos színműve.) Ha az ember esztétikai és művészi szemüvegen nézi a darabot, csak elragadtatással beszélhet róla. A társadalom korlátoltságának olyan finom rajza egy mai család életén keresztül, amely magával ragad mindenkit. A család bálványává egy kép válik, amely körül egyenként és összesen élnek ki tisztességes, hazug, parázna, képmutató, örülő és szenvedő életüket. A kép helyesebben az azt eladó és talmival helyettesítő családfő azonban megcsalja az egész családot és ettől kezdve „hamis bálványt“ imádnak. Az egész család élete mégis körülötte mozog. Természetesen rengeteg a groteszk, tragikomikus mozzanat, amely egyúttal magában hordozza a mai élet minden visszasságát és bírálását. A baj azonban az, hogy az író itt megáll. A visszasságnál és a kongó erkölcsi ürességnél többet bemutatni nem akar, vagy nem tud. Pedig nekünk ez ma már kevés. Elegendő arra, hogy elundorítsan társadalmunktól, de kevés ahhoz, hogy azt az életet mutassa meg, amelyet keresünk és akarunk. A becsület képviselői például egyszerűen lelépnek a színpadról és a szót most már teljesen átveszi a destrukció. Mi ma már az íróinktól a pozitív élet megmutatását várjuk, mert kritikából még senki sem épített új társa-